

3.

BÓG DAJE SIĘ POZNAĆ

Cele lekcji – wymagania ogólne

- ♦ wyjaśnienie znaczenia wiary i rozumu w odkrywaniu prawdy o Bogu;
- ♦ ukazanie możliwości poznania Boga na drodze rozumu i serca.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń:

- ♦ charakteryzuje drogi poznania Boga;
- ♦ uzasadnia wartość posłuszeństwa Bogu;
- ♦ uzasadnia obowiązek dawania świadectwa przez uczniów Chrystusa.

Wartości

- ♦ otwartość na poszukiwanie Boga;
- ♦ dzielenie się własnym doświadczeniem poznania Boga;
- ♦ dbałość o rozwój swojej wiary;
- ♦ dzielenie się świadectwem wiary.

Propozycja realizacji

Wprowadzenie

Metoda – świadectwo. Nauczyciel przytacza świadectwa osób, które powróciły do Boga (materiał 1). Po ich prezentacji zadaje uczniom pytania:

1. W jaki sposób Bóg daje się poznać?
2. W jaki sposób przypomina nam o swoim istnieniu?

Podsumowanie: Boga nie można dotknąć, zobaczyć. Bóg objawia się człowiekowi w codzienności, odkrywa swoją tajemnicę, jest blisko każdego człowieka, zależy Mu na człowieku, troszczy się o niego, wyprowadza z trudności. „Bóg może przemówić do człowieka na wiele sposobów: przez jakieś wydarzenie zewnętrzne, wewnętrzne odezwanie się w sercu, napomnienie lub świadectwo innego człowieka, wreszcie przez słowo Boże” (bp Roman Pindel) <http://mateusz.pl/duchowosc/rp-bpdcpb.htm> (dostęp: 23.03.2021).

Rozwinięcie tematu

Metoda – opowiadanie. Nauczyciel dyktuje uczniom notatkę:

Sposoby poznania Boga:

- przez wydarzenie zewnętrzne;
- przez wewnętrzne odezwanie się w sercu;
- przez napomnienie lub świadectwo innego człowieka;
- przez słowo Boże.

Następnie dzieli uczniów na cztery grupy i prosi, żeby napisali opowiadanie, historię osoby, która poznała Boga w określony sposób. Opowiadania te są następnie czytane na forum klasy.

Podsumowanie: Bóg może przemówić do człowieka na wiele sposobów: przez jakieś wydarzenie zewnętrzne, głos, który odzywa się w głębi serca, czyjeś napomnienie lub świadectwo innego człowieka, wreszcie przez słowo Boże. Każdy z tych sposobów ma swoje uwarunkowania.

Zewnętrzne wydarzenia wymagają interpretacji. Może się zdarzyć, że to Bóg przez nie przynagla nas do podjęcia jakiejś decyzji. Mogą one też być dopuszczalne przez Boga w tym sensie, że to Zły jest ich sprawcą. Do nas należy takie ich przeżycie, by wydobyć z nich maksymalne dobro, by w ostatecznym rozrachunku służyły naszemu wzrostowi.

Wewnętrzne przemówienie Boga należy rozumieć bardzo szeroko. Może to być zarówno wyraźny głos wewnętrzny, pojawiające się na modlitwie przekonanie, jak i rosnące przeświadczenie co do jakiejś sprawy. Bardziej wiarygodne są te przekonania, które towarzyszą nam w sposób trwały i przy których odczuwamy jakieś inne potwierdzenie, na przykład wewnętrzny spokój. Oczywiście im większy mamy dystans do naszych przeżyć, im bardziej stajemy się oczyszczeni, tym bardziej głos, który odbieramy jako pochodzący od Boga, jest wiarygodny.

Bóg może się posłużyć innym człowiekiem, aby nas o czymś pouczyć. Może to być święty, mistyk, człowiek rozsądny i doświadczony, ale także może się zdarzyć, że poruszą nas słowa człowieka grzesznego, słabego, błędzącego. Jest rzeczą oczywistą, że usłyszane słowa trzeba interpretować, biorąc pod uwagę autorytet człowieka wypowiadającego je, doświadczenie życiowe, kontekst itd.

Czymś wyjątkowym jest **przemawianie Boga przez zapisane słowo Boże**, którym jest Biblia. Jeżeli w atmosferze modlitewnej otwieramy Pismo Święte i czytamy jako słowo pochodzące od Boga, jesteśmy najbliżej źródła. Gdy odczytujemy jakieś słowo, nie mylimy się, gdy sądzimy, że to Bóg mówi do nas. Gdy odbieramy je jako słowo skierowane do nas, nie mylimy się, bo Biblia jest skierowana do każdego, kto wierzy w Jezusa.

Na podstawie: <http://mateusz.pl/duchowosc/rp-bpdcpb.htm> (dostęp: 23.03.2021).

Zakończenie

Nauczyciel zachęca uczniów do osobistej refleksji na temat obecności Pana Boga w ich życiu w oparciu o fragment przesłania papieża Franciszka, skierowanego do młodych podczas Światowych Dni Młodzieży w Panamie 27.01.2019 r.

„Nie zawsze wierzymy, że Bóg może być tak konkretny i codzienny, tak bliski i rzeczywisty, a tym bardziej, że staje się tak obecny i działa przez kogoś znanego, jak sąsiad, przyjaciel, krewny. Nie zawsze wierzymy, że Pan może nas zaprosić, byśmy pracowali i pobrudzili sobie ręce razem z Nim, w Jego Królestwie, w tak prosty, ale zdecydowany sposób. Trudno nam przyznać, że miłość Boża wyraża się w sposób konkretny i niemal namacalny w dziejach, na które składają się wszystkie wydarzenia, przykre i chwalebne. Nieraz zachowujemy się jak mieszkańcy Nazaretu, wolimy Boga na odległość: miłego, dobrego, wspinałomyślnego, ale odległego, takiego, który nie przeszkadza. Bowiem Bóg bliski i codzienny, przyjaciel i brat, wymaga od nas, byśmy nauczyli się bliskości, codzienności, a przede wszystkim braterstwa”.

<https://www.vaticannews.va/pl/papiez/news/2019-01/papiez-franciszek-panama-sdm-2019-homilia-niedziela.html> (dostęp: 24.03.2021).

Notatka

Tekst podkreślony w konspekcie.

Korelacja z edukacją szkolną

- ♦ filozofia – filozoficzne argumentacje za istnieniem Boga;
- ♦ język polski – odwołania do Boga w tekstach literatury.

Inne możliwości realizacji

Nauczyciel na podstawie artykułu ks. Andrzeja Kobylińskiego: *Drogi poznania Boga* (materiał 2) inicjuje dyskusję, na jakie sposoby Bóg daje się poznać.